

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 78/11
23.11.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.П, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 298/11 од 01.11.2011. године, подигнутом против правноснажних решења Вишег суда у Неготину К 46/2010 од 15.12.2010. године и Кв-2/2011 од 13.01.2011. године, у седници већа одржаној 23.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Поводом захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 298/11 од 01.11.2011. године УКИДАЈУ СЕ правноснажна решења Вишег суда у Неготину К 46/2010 од 15.12.2010. године и Кв. 2/2011 од 13.01.2011. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Неготину К 46/2010 од 15.12.2010. године окр. Д.П, који је правноснажном пресудом истог суда К. 46/10 од 30.12.2010. године оглашен кривим због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ и др, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и три месеца и новчану казну од 120.000,00 динара, обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка и то трошкове тумача, тумачења и награде тумача за цинцарски језик у износу од 151.100,00 динара.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, веће Вишег суда у Неготину је решењем Кв 2/2011 од 13.01.2011. године одбило жалбу као неосновану.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 298/11 од 01.11.2011. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 193. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи као основан и оба решења укине или преиначи тако што ће се окривљени ослободити од плаћања трошкова тумачења и превођења.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости појавила се знатна сумња у погледу истинитости одлучне чињенице утврђене у решењима против којих је захтев подигнут – да је окр. Д.П. својом кривицом проузроковао трошкове тумачења и награде тумача за цинцарски језик, због чега Врховни касациони суд није могао да одлучује о повреди закона на коју се указује у захтеву јавног тужиоца.

Наиме, из списка предмета се види да је окр. Д.П. поднеском од 15.03.2010. године тражио

да му се омогући да у поступку употребљава свој језик – влашки, цинцарски, limba armanesca, а на претресу одржаном 23.08.2010. године изјавио је да је његов матерњи језик влашко-цинцарски и да жели тумача за цинцарски језик, а тог права се није одрекао до завршетка кривичног поступка.

Из списка предмета произилази и то да окривљени на главном претресу од 29.09.2010. године није одговарао на питања суда везана за његове личне податке, која су му постављена преко тумача за цинцарски језик, а затим је на питање „да ли је разумео оптужбу“, постављено преко тумача за цинцарски језик одговорио да није разумео оптужбу и да не жели да каже ништа, а на исто питање постављено од стране радника суда, кога је суд без захтева окривљеног поставио као тумача за влашки језик, изјавио „да не зна ништа“. На наредним главним претресима којима је присуствовао тумач за влашки језик, окривљени је ћутао односно није одговарао на питања председника већа. Виши суд у Неготину обавезао је окривљеног да надокнади трошкове превођења на цинцарски језик, налазећи да су исти настали његовом кривицом, јер се „определио за језик који не разуме и не говори најбоље“.

Из наведених чињеница произилази да окривљени није одговарао на питања постављена преко тумача и за цинцарски и за влашки језик, јер се бранио ћутањем, па је по оцени овог суда нејасно на који начин је утврђено који је језик окривљеног у смислу члана 9. ЗКП који он има право да у поступку употребљава као свој и због чега је суд обавезао окривљеног да надокнади трошкове превођења и тумачења на цинцарски језик.

Како у првостепеном и другостепеном решењу, против којих је поднет захтев за заштиту законитости, одлучне чињенице у погледу узрочне-последичне везе између насталих трошкова кривичног поступка у смислу члана 195. став 1. ЗКП и обавезе окривљеног да их надокнади по основу кривице за настанак тих трошкова, нису јасно и несумњиво утврђене то се, самим тим, појавила знатна сумња у истинитост тих одлучних чињеница због чега је Врховни касациони суд поводом поднетог захтева за заштиту законитости, применом одредбе члана 426. ЗКП, укинуо побијана решења Вишег суда у Неготину и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

У поновљеном поступку суд ће напред наведене одлучне чињенице утврђивати имајући у виду изричиту изјаву окривљеног са главног претреса од 23.08.2010. године да жели тумача за цинцарски језик и да ту изјаву није мењао током поступка, као и одредбе Устава Србије, Законика о кривичном поступку и Европске конвенције о људским правима којима се гарантује право окривљеног на употребу свог језика.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.